

JEŽKOV ROD

GLASILO RAZREDNE STOPNJE

Š KOROŠKA BEA
JESENICE

šolsko leto 2023 / 2024

Leto 2024 je za našo šolo posebno leto. Praznuje namreč 120 let, zato so tudi prispevki v letošnjem glasilu posvečeni tej temi. Dragi ustvarjalci, vaše umetnije so neverjetne. Vstopite v svet domišljije in se prepričajte sami.

Hvala mentoricam in vsem za prispevke.

Šolsko glasilo Mali Ježkov rod

OŠ Koroška Bela Jesenice
Šolsko leto 2023/2024

Mentorica za oblikovanje platnic: Katja Operčkal

Avtorica naslovne slike: Lana Kalan, 5. a

Avtor slike na zadnji strani: Shamil Pašič, 5. a

Urednica: Živa Žerovnik

Oblikovanje: Janko Noč

Tisk: Artpro, d.o.o.

Koroška Bela, marec, 2024

KAZALO

VSE NAJBOLJŠE ZA 120. ROJSTNI DAN.....	5
DARILO ZA ROJSTNI DAN.....	7
ŠOLA ČEZ 120 LET.....	8
120 LET SE V PESEM ZLIJE.....	9
TAKŠNE IN DRUGAČNE PESMI.....	10
NAROBE SVET.....	12
RECEPTI ZA ZDRAVILA.....	14
SNEŽNA KRALJICA - PISMA KAJA.....	15
SNEŽNA KRALJICA - PISMA KAJA (BRAILOVA PISAVA).....	16
RAZMIŠLJANJE O ŠOLI.....	17
BEREMLO IN PIŠEMO PRAVLJICE.....	19
ŠOLSKI ŠKRAT.....	21
ČUDEŽNA ŠOLA.....	22
KAJ BI BIL, ČE BI BIL.....	22
ZIMSKE POČITNICE.....	28
PRAZNOVALI SMO BOŽIČ.....	28
LEBDEL(-A) SEM.....	29
ČAROBNA KRONICA.....	30
NENEVADNE ZGODBE.....	32
ŠTEVILSKÉ ZGODBE.....	35
ZAJEC IN PES.....	39
PREVOZNA SREDSTVA.....	40
ULICA SVOBODE - NADALJEVANJE.....	43
MY FAMILY.....	44

Naša šola

Bela, Javornik, Dobrava,
družčina smo mi res prava,
Javorniški Rovt, Poljane,
same prave face zbrane.

Šola stara je sto let,
novejša, žal ji ni za zgled.

Učitelji so vsi d'best,
prav nihče ni za v arest.

Učimo tisoč se stvari,
devetsto v glavi jih zbledi,
kontrolke strah so in trepet,
najboljši v šoli je klepet.

O šoli na Koroški Beli
žal besede ne bi imeli,
če ukinili bi cveke,
bi jo pomnili na veke.

(Avtorji šolske himne so nekdanji učenci novinarskega krožka Maje Otovič)

VSE NAJBOLJŠE ZA 120. ROJSTNI DAN

**Draga šola,
učenci 3. c razreda ti voščimo
VSE NAJBOLJŠE
za tvoj 120. rojstni dan!**

Želim ti prijazne in pridne učence. Želim ti tudi, da ostaneš še dolgo časa trdna. Všeč mi je, ker v šoli dobim veliko znanja. Vesela bi bila, če bi imeli v šoli konje in manežo.
(Neža)

Želim ti, da boš sprejela še veliko učencev in da boš še dolgo stala. Všeč mi je, da se v šoli zabavamo in da imam veliko prijateljev. Vesel sem, da bomo dobili novo igrišče. Vesel sem tudi, ko imamo pouk ter da imam prijazne učiteljice in prijazne sošolce.
(Liam)

Želim ti zelo dobre učence. Všeč mi je, da imamo dobro učiteljico. Vesela sem, da hodim v to šolo. Vesela bi bila, če bi imeli poleg šole še drsališče.
(Rialda)

Želim ti veliko sreče, veliko veselih ter prijaznih učencev ter veselih učiteljic. Želim si še, da bi se učenci radi učili in da bi skrbeli za igrače.
(Daša)

Želim ti prijazne učence in učitelje ter da boš doživela lepo starost. V šoli mi je všeč, da se veliko učimo ter da imamo prijazne učiteljice. Vesela bi bila, če bi imeli v šoli še baletno učilnico.
(Špela)

Želim ti prijazne učence in prijazne učiteljice. Všeč mi je, da v telovadnici lahko telovadimo. Dodala bi še veliko jedilnico.
(Zala)

V šoli mi je všeč pouk. Želim, da bi imeli učenci lepe ocene. Vesel bi bil, če bi imeli v šoli bazen.
(Lovro)

(SLIKA: Maruša Rozman Serčič, 3. a)

Želim ti, da bi imela veliko dobrih prijateljev.
Všeč mi je, da je v šoli veliko igrač in da imamo abecedo.

Vesela bi bila, če bi bil v šoli še notranji trampolin, plezalna stena in veliko lepih slik.

(Vilma)

Želim ti, da bi učenci lepo skrbeli za razrede.
Všeč mi je, ker se je skozi toliko let v šoli učilo že veliko učencev.

Vesela sem, da že tri leta hodim v to šolo. Vesela sem, da so lepe učilnice in prijazni sošolci.

(Klara)

Vesela sem, da hodim na to šolo. Upam, da te bodo obiskovali pridni učenci. Želim si, da bi imeli likovno umetnost v šolski delavnici.

Želim ti, da boš še dolgo časa ostala čista.

(Anastazija)

Želim ti, da bi učenci lepo skrbeli za učilnice.
Všeč mi je, da imamo veliko igrač.
Veseli bi bili, če bi v telovadnico dodali velike gogle in da bi imeli v šoli ledeno dvorano.

(Jaka)

Želim ti čiste razrede in prijazne učence. Všeč mi je, ker na šoli poučujejo prijazne učiteljice.
Veseli sem, da bodo odprli obnovljeno igrišče.
Veseli bi bili, če bi imeli poleg šole nogometno igrišče in bazen.

Rad te imam.

(Lian)

Naša šola je zelo lepa. Zelo mi je všeč. Želim, da bi vsi učenci skrbeli za učilnice.

Veseli bi bili, če bi imeli v šoli lego delavnico in veliko igrišče.

(Vitan)

Želim ti prijazne učence in učiteljice. Všeč mi je naš razred.

Vesela bi bila, če bi bil v šoli bazen.

(Taira)

(SLIKA: Metka Pukšič, 3. a)

Všeč mi je, da imamo lepe učilnice.
Veseli bi bili, če bi imeli večjo telovadnico in večje igrišče.

Veseli bi bili tudi, če bi imeli v šoli lego delavnico ter poleg šole bazen.

(Tim)

V šolo rad hodim, ker bi se rad veliko novega naučil. Veseli bi bili, da bi imeli v šoli še lego delavnico ter bazene.

(Matej)

DARILO ZA ROJSTNI DAN

Naša šola v tem letu praznuje 120 let. Ob tej priložnosti smo tekom leta pripravili nekaj posebnih dogodkov. Z učenci v jutranjem varstvu smo razmišljali, kaj bi ob tej posebni priložnosti podarili naši šoli, ki nas vabi na praznovanje.

NAREDILA BI ROŽE IZ PAPIRJA IN VOŠČILNICO, V KATERO BI NAPISALA: ŠOLA, RADA TE IMAM.

(EMA, 1. A)

ŠOLI BI ZA ROJSTNI DAN PODARIL IGRAČE ZA PRVOŠOLCE.

(MAKS, 1. A)

ŠOLI BI ZA DARILO NATRGALA ŠOPEK ZVONČKOV.

(ANELA, 1. A)

ŠOLI BI KUPIL IN PRINESEL VELIKO SLADKARIJ, DA BI JIH LAHKO JEDLI VSI UČENCI.

(CRISTIAN, 1. A)

ŠOLI BI NARISALA RISBICO. ZRAVEN BI JI PODARILA ŠE ŽEBLJIČKE ZA RISBICE, DA BI LAHKO UČITELJICA RISBICO PRITRDILA NA STENO. KUPILA BI JI TUDI NOVE IGRAČE.

(IRINA, 1. A)

ŠOLI BI RAD PODARIL RAZLIČNE STVARI ZA USTVARJANJE: BLAGO, LEPILO IN PAPIR.

(ALEKSANDER, 1. A)

NA PRAZNOVANJE BI ŠOLI PRINESEL PAPIRNATO ROŽO IN RISBICO NA KATERO BI NARISAL ROŽE.

(PAVLE, 1.A)

ŠOLI BI NARISAL NJEN PORTRET. NARISAL BI JI ŠOLO.

(NEJC, 1. A)

ŠOLI BI ZA ROJSTNI DAN PODARILA BONBONČEK IN PLIŠASTO IGRAČO.

(ELLENA, 1. A)

ŠOLI BI NAREDILA POSEBNO ČESTITKO, V KATERO BI NAPISALA: ŠOLA, RADA TE IMAM.

(KALINA, 1. B)

ŠOLI BI PODARILA ROŽE, DA BI JIH LAHKO POSTAVILI NA VSA OKNA.

(AMELIA GINA, 1. B)

ŠOLI BI NA PRAZNOVANJE PRINESLA VELIKO LEPILO, DA BI GA LAHKO UPORABLJALI VSI UČENCI. KUPILA BI JI NOVE BLAZINE ZA V TELOVADNICO, KOCKE IN VELIKO POBARVANK.

(NUŠA, 1. A)

ŠOLI BI ZA DARILO PODARILA RISBICO IN NOVE IGRAČE.

(TAJA, 1. A)

ŠOLI BI SPEKEL IN PODARIL JAGODNO TORTO.

(NAI, 1. A)

ŠOLA ČEZ 120 LET

Joj, kako je lepa šola, razredi, kuhinja in kakšen dober pouk! Joj, malo čudno, a zelo lepo. Pozabil sem fotoaparata, da bi to slikal. Poglej to hrano in bazen z roboti, ki te zelo dobro učijo. O, mislim, da je odmor. O, muzika je med odmori, to pa je super. In zadnjič mi je moj otrok rekel, da je dobil za matematiko oceno dvajset! O, moj bog, kakšna šola. Otroci se vozijo z dvigalom v razred, ker ima šola 15 nadstropij. Snov pišejo na tablice z nekim pisalom in namesto učiteljice imajo robota. In imajo zelo zelo veliko igrišče. In če na igrišču rečeš žoga, ti naprava avtomatično poda košarkarsko žogo.

*izbran prispevek Literarnega natečaja ob 120-letnici šole

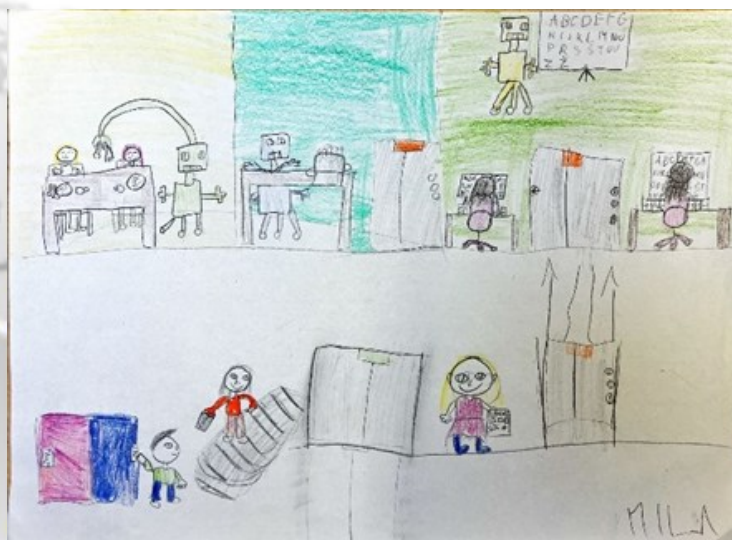
(Jošt Pekolj, 4. b)

(SLIKA: Tinkara Oblak, 4. b)

Vsak učenec bi imel svoj prostor, v katerem bi bila omarica za šolske potrebščine. Sedeli bi na udobnih stoli in z ravno dovolj velikimi mizicami, da lahko odložiš zvezek in peresnico. Torb ne bo potrebno nositi s seboj. Vsak učenec bi imel svoj ekran, kjer bi opazoval in poslušal učiteljico – robota. Če seveda, česa ne razumeš pa pride na pomoč robotek.

(Nika Zima, 4. a)

(SLIKA: Mila Milosova, 4. b)

Šolo si predstavljam tako, da bodo učenci pisali na računalniške naprave in da jim bodo roboti pripeljali malico. Da ne bodo tako strogi zaradi klepetanja in seveda brez domačih nalog. V razredih bodo masažni stoli in bazen v telovadnici. Za malico bodo lahko izbirali med več meniji, med poukom lahko jedli sladkarije in poslušali glasbo. Telefoni bodo dovoljeni samo med odmori. Pa seveda šola po posebej za punce in posebej za fante.

(Hanan in Ema, 4. a)

120 LET SE V PESEM ZLIJE

Kako bi bilo, če ne bi bilo šole?
Počitnice bi bile! Nihče ne bi ukora dobil.
Šola je pomembna, saj se v njej učimo,
ne glede na to, če nam učitelji težijo.

Šola stara bo 120 let,
Zato izkoristimo še zadnji pogled.
Le kakšna bo čez 120 let?
Zagotovo ne bo ista.

Brez šole ne bi mogli živeti,
tako lepe šole še nismo mogli doživeti.
Kdo ve kakšna bo šola čez 120 let,
mogoče bo še lepša kot je naš cel svet.

(Emy in Ema, 4. a)

(SLIKA: Leonora Sofia Terseglav, 3. a)

(SLIKA: Zoja Pernuš, 3. a)

Zdaj je šola taka,
tokrat je 9.nadstropij le,
zvonjenje je za mah,
če nimaš trak.

Ne sprašuj se,
zakaj šola sploh je.
Ker imaš v šoli prijatelje.
Učitelji so prijazni,
le takrat ne,
ko te doleti ukor.

(Katarina Kobal, 4. a)

TAKŠNE IN DRUGAČNE PESMI

Naše emocije in počutje

Ko se sreča, smeh in strast,
zmeljejo v prah,
takrat nastopi strah.

Morda na prvi pogled zdi se lepo,
a znotraj je temno in grdo.
Ali pa nastopi jok močan kot nevihta,
ampak važno je, da na koncu posije sreča,
kot sonce, ki ti polepša dan.

Važno je, da se ne prepustimo jezi ali sovraštvu,
ker to na koncu nas pokonča.

Ko hormoni začnejo delovati
Jih je zelo težko umiriti.

Naše emocije moramo uskladiti,
včasih se jim prepustiti,
a na koncu jim umirimo jih sprostim.

(Lina Tiganj, 5. a)

V vesolju me je bilo strah.

Ena velika figa zamiga.

Strah je odveč.

Otopela sem od sramu.

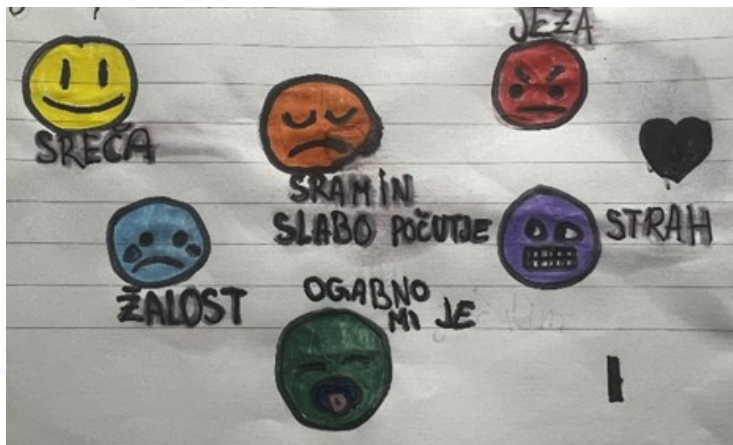
Lepo je vesolje.

Je zeeloo leepoo.

Ena je nobena.

Cena za strah, ne hvala.

(Lara Pavlovič, 5. b)

Vesolje je strašno.

En kup strašnih stvari.

So tam doma vesoljci?

Okoli tebe so, nevidni vsi.

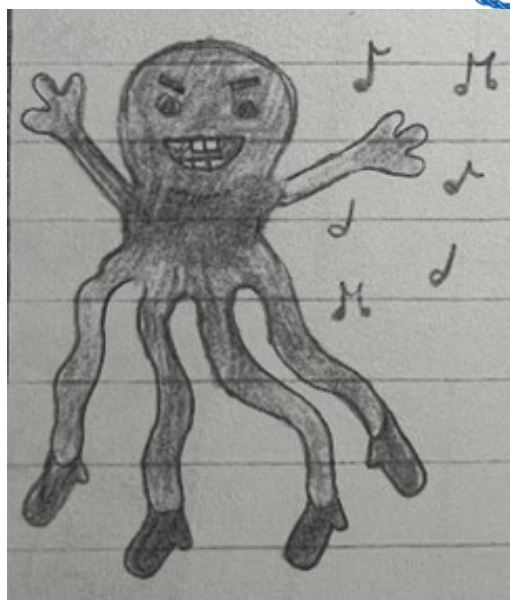
Lovijo te po planetih skritih.

Jejo pa samo tablete in druge snovi.

Evo, pa le tako strašno ni.

Cerkev zazvoni, pa otrok pa že sladko spi.

(Ajda Potočnik, 5. b)

(SLIKA: Shamil Pašić, 5. a)

MORSKA DEKLICA

Tam v morju postava,
Se giblje sredi valov, sredi globin.

Vitko telesce z ribjim repom,
V vodi čofota.

V morju se giblje
Brez težav plava,
se usklajuje z morskimi valovi,
Iz morskega vulkana.

Morska deklica plava,
Tam sredi morske pene in
naših sanj.

(Miša Crnović, 5. a)

JAZ SEM KONJ

Jaz sem konj, ti pa ne.
Jaz pa brcnem, ti pa ne.
Vsak boji se sesti name,
nate pa nobeden.

Jaz sem konj, ti pa ne.
Jaz sem vitek, ti pa ne.
Medved k meni pa ne pride,
k tebi pa seveda.

Jaz sem konj, ti pa ne.
Jaz imam podkev, ti pa ne.
Jaz sem lep in eleganten,
Ti pa ne.

(Miša Crnović, 5.a)

NAROBE SVET

Banana je Marka,
papagaj je dal mamici hrano,
buča izrezuje Nino,
sneg topi sonce.

Pisava briše radirko,
list piše na svinčnik,
taščica poje mačko,
mleko molze kravo.

Lev trenira klovna,
puška strelja vojaka,
drevo požaga žago,
torba nosi Ano.

Ropar vklene policaja,
oblak leti skozi letalo,
čaj nosi stevardeso in
steklenica razbije Miha.

(Lana Kalan, 5. a)

Krpa pomiva mamo,
dojenček daje mamo spat in
ji da stekleničko

Deklica očetu bo
prebrala pravljico

Pes pelje lastnika
na sprehod in
konj jaha človeka.

Mačka daje lastnici
svežo ribo iz puščave.

V omari za posodo
sede knjige

(Miša Crnović, 5. a)

Kamijon vozi tulipane

kamijon vozi tulipane,
dirka je od zvona zaspana,
luna si z dnevom oščetka zobe,
sifon je v glavi vino,
noge so zrasle iz hlač,
hlače skočile iz nog,
srna je pesem, ki nosi roge,
solze pretaka potok
klavir prenaša poštarja,
goba je topol, ki sname klobuk,
vlak je dimnik brez koles,
mišmaš je miš, če jo imaš.

(Nuša Rebolj, 5. b)

Jaz sem pes

Jaz sem pes, ti pa ne,
Jaz pa lajam, ti pa ne,
Imam kost, ti pa ne,
Ti bi mi jo hotel vzeti,
Jaz pa je ne dam.

Jaz sem pes, ti pa ne,
Nosim čevelj, ti pa ne,
ti ga iščeš po vsej hiši,
pa ga nisi našel.
No, saj sam prav dobro veš,

da kot pes veliko smeš,
sam odločaš kdaj zaspati
in kam kost zakopati.

(Marcel Vrhovec 5. b)

(Slika: Amina Civić, 5. b)

RECEPTI ZA ZDRAVILA

Recept za rast

Potrebujemo:

- 2 l blata,
- 4 liste koprive,
- 1 kg oblakov,
- 4 kg lesa,
- 1,5 l umazane vode.

Vse skupaj zmešaš in popiješ.

(Katarina Kobal, 4. a)

Recept za rast

Za zdravilo potrebujemo:

- 4 kg oblakov,
- 1 l umazane vode,
- 10 kg lesa,
- 5 g zemlje,
- 1 x prime.

Vse skupaj zmešaš in popiješ. Kmalu postaneš velikan.

(Erik Ambrožič, 4. a)

Zdravilo za mladost

Potrebujemo:

- 1 l čudežne vode,
- 5 g oblakov,
- 3 zlata jajca,
- 6,35 g čudežne moke,
- 6,9 g sladkorja.

Vse skupaj 3 minute mešamo in pustimo, da 4h vzhaja. Po 12-ih urah na hladnem, dodamo 1liter pomarančnega soka in zdravilo je pripravljeno.

(Jaka Ličof, 4. a)

Zlato svetleče zdravilo

Potrebujemo:

- rdeče liste ran,
- zlato gozdno rožo,
- kapljice vode sreče,
- lusko srebrne kače,
- perje kraljevega orla,
- zlato vrtnico.

(Emy Afifi, 4. a)

SNEŽNA KRALJICA - PISMA KAJA

Draga Emy!

Že leto dni sem tukaj pri Snežni kraljici. Počasi mi je že dolgčas, pa še zebe me zelo. Želim si, če ne moreš priti, da mi vsaj poveš, kaj naj storim. Tu pri Snežni kraljici ni tako zabavno kot doma s prijatelji. Prosim pomagaj mi!

Tvoj prijatelj Kaj.

(Emy Afifi, 4. a)

Draga Ema!

Izpolnil ti bom željo, ki si jo že tako dolgo želiš. Lansko leto mi je ptička prišepnila, da si želiš iti v Snežno deželo. Tam je zelo lepo, ampak zelo mrzlo. Pokazal bi ti ledeni grad, kjer živi Snežna kraljica. Ona je prijazna gospa in ima zelo rada otroke. Peljali se bi s kočijo po sneženi pokrajini. Videla bi veliko zanimivih stvari. Skupaj bi se lahko sankala in se zabavala na ledu. To bi bilo super potovanje, ki ga ne bi nikoli pozabila. Sporoči mi ali ti je moja ideja všeč.

Tvoj prijatelj Kaj.

(Ema Mulalič, 4. a)

Pozdravljen Maks!

Že eno leto sem ujet. Povedal ti bom, kaj se mi je zgodilo. Vsak dan me Snežna kraljica vozi s sanmi in zmrzujem, nimam prijateljev in spim na tleh – decembra spim zunaj na ledu!!! Peljala me je na Mount Everest in sem se spremenil v ledeno kocko, obleka je zamrznila na meni. Zato te prosim....POMAGAJ MI!

Tvoj Kaj.

(Maks Richter, 4. a)

Kaj mi je napisal pismo? Zanima me, kaj piše? Odprla ga bom.

Draga Aneja!

Prosim pridi in mi pomagaj. Sem v ledenem dvorcu na Aljaski. Snežna kraljica me ima tu že eno leto. Meni pa postaja dolgčas. Prosim pridi pome.

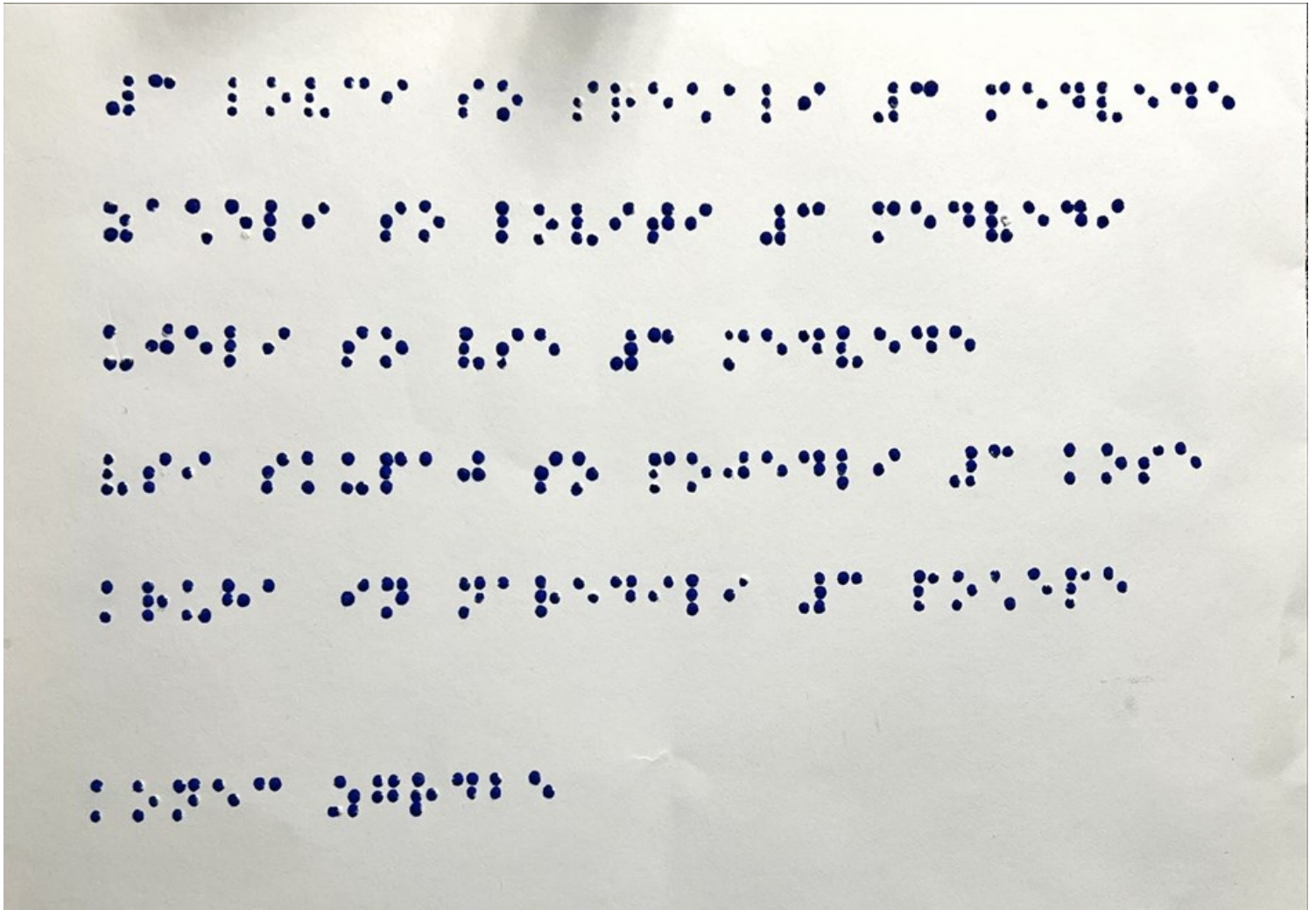
Tvoj prijatelj Kaj.

Kaj zdravo.

Žal po tebe ne morem priti, ker me mami ne pusti. Upam, da kmalu pobegneš ali pa te Snežna kraljica izpusti.

(Aneja Čehajić, 4. a)

SNEŽNA KRALJICA- PISMA KAJA (BRAILOVA PISAVA)

Prevod Brailove pisave:

3 LOVCI SO SREČALI 3 MEDVEDE. ZAČELI SO LOVITI 3 MEDVEDE. ZAČELI SO LOVITI 3 MEDVEDE. ULOVILI SO VSE 3 MEDVEDE. VSI SKUPAJ SO POJEDLI 3 KOSE KRUHA IN NAREDILI 3 POČEPE.

KONEC ZGODBE. (MIA, 1. B)

RAZMIŠLJANJE O ŠOLI

Učenci 2. c razreda so razmišljali o svoji šoli ...

V šoli se s prijatelji igramo z lego kockami. Moj najljubši predmet je matematika. Rad imam tudi slovenščino. V šoli sem zelo uspešen, a včasih velik lump. Šola mi je zelo všeč. Rad delam šolske naloge. Včasih je tudi šolsko kosilo zelo dobro. Rad imam svojo učiteljico. Všeč so mi sprehodi s sošolci.

(Luka Sekardi)

Nekoč sem se zbudil in se spomnil, da se moram urediti za v šolo. Hitro sem se oblekel, umil zobe in se odpravil v šolo. Prvo uro smo imeli slovenščino, pisali smo povedi. Učiteljica nam je narekovala povedi, katere smo zapisali v zvezek za slovenščino. Nato smo imeli zajtrk; pašteta Kekec, kruh in voda. Po zajtrku smo imeli matematiko, računali smo račune, ki smo jih dobili na listu. Ko smo zaključili, smo šli v tretji razred, od tam pa v telovadnico. Igrali smo igro Med dvema ognjema. Zmagala je moja ekipa. V polju sta nam ostala še dva igralca, v nasproti ekipi pa ni bilo nikogar več. Prepoteni smo se vrnil v učilnico in odigrali še igro Človek ne jezi se.

(Drejc Babič)

Nekega dne sem šla v šolo. Bil je prvi september 2022. Včeraj sem v podaljšanem bivanju ustvarjala. Za domačo nalogo sem morala rešiti dve strani v delovnem zvezku Lili in Bine za matematiko. V šoli moram poslušati učiteljice. Tam se tudi rada igram s Patrikom in Tinkaro. V šoli nam učiteljica prebere pravljice. Moj najljubši predmet je likovna umetnost.

V šoli imamo vsak dan malico in pouk. Med odmorom se rada igram z lego kockami.

(Ema Bezlaj)

Nekega dne sem sanjal, da je zapadlo veliko snega. Ko sem se zbudil, sem ugotovil, da so se mi sanje uresničile. Zunaj je res snežilo. Odšel sem v šolo. Tam smo najprej imeli pouk. Nato smo odšli ven. Naredili smo snežaka. Zabaval sem se, kljub temu, da sem bil ves moker. Ko smo se vrnil v razred, smo imeli odmor. Igrali smo se igro Človek ne jezi se. Nisem zmagal, bil sem drugi. Narisal sem še hišo. Ta dan sem se v šoli zelo zabaval.

(Jan Veskovič)

Jaz hodim v šolo. V šoli se igram in delam naloge. Poslušam učiteljico in ustvarjam. Moja šola je blizu mojega doma. V šoli se imamo radi. Igramo se na igralih in se lovimo. Zraven moje šole je igrišče. Trenutno je zaprto, ker tam delajo. V moji šoli je zabavno. Tam so najboljše učiteljice.

(Anea Forčaković)

V torek smo prišli malo prej v šolo. Po malici smo odšli na avtobus. Ta nas je peljal do Podmežakle, kjer smo imeli športni dan. Najprej smo obuli drsalke in šli drsat. Po drsanju sem pojedel svoj sendvič. Nato smo šli na hop hop, kjer smo se igrali igre. Sledile so še borilne veščine. Z avtobusom smo se odpravili nazaj v šolo. V šoli sem pojedel kosilo in se igral v podaljšanem bivanju. Domov sem prišel utrujen, a športni dan mi je bil zelo všeč.

(Patrik Gogala Deumić)

Meni je v šoli všeč, da imamo odmor. Rad se igram s sošolci. Moja šola je na Blejski Dobravi. V šoli imamo tudi malico in kosilo. V šoli imam tudi likovni pouk. Uči me pet učiteljic. Imamo tudi čistilko Mojco in sosede – male vrtčarje. Kosilo v šoli imam zelo rad. Prav tako imamo v šoli tudi igrače.

(Lenart Tersoglav)

Moja sanjska šola bi bila bela z rdečo streho in modrimi okni. Zraven šole bi bilo veliko igral, veliko igrišče in trampolin. V šoli bi bila velika telovadnica. V šoli bi bilo več razredov. V razredih bi bile table, stoli in mize ter veliko igrač. Tam bi imela tudi dobre prijatelje in dobre učiteljice. Zaposlene bi bile še kuharice, ki bi kuhale zelo dobro kosilo. Pouk bi bil kratek, odmori pa zelo dolgi. Prav tako bi bile dolge tudi ure športa.

(Mila Ahec)

Ko sem se zbudila, me ja ati poslal v šolo. Ko sem prišla v šolo, sem skoraj zamudila angleščino. Malo smo nagajali. Učiteljica je rekla, da se lahko zgodi, da ne gremo na športno naslednjo uro. Ustrašila sem se, a to se na koncu sploh ni zgodilo. Oddahnila in razveselila sem se, ko sem šla k uri športa. Tam sem se zelo zabavala, a tudi utrudila. Ko sem prišla s športne, mi je bilo že malo dolgčas. Na srečo pa je bilo pouka kmalu konec. Nato sem odšla domov.

(Manca Majc)

Sem priden fant in obožujem učiteljico. Zelo rad se učim in pomagam drugim. Najraje se pogovarjam s svojima sosedoma. Šolo imam zelo rad in nimam rad odmorov. Večino stvari pri vseh predmetih naredim prav, kdaj pa se tudi zmotim. Danes sem se zmotil kar šestkrat.

Leto za leto zelo dobro napredujem in postajam vedno bolj učen. Moja najljubša predmeta sta matematika in šport. Včasih je za mene potrebno več domača naloge, včasih pa manj. Komaj čakam, da grem v tretji razred!

(Jernej Žvan)

V šoli se učim pisati pisane črke in računati do dvajset. V šoli se učimo tudi brati. Imamo tudi likovni pouk. Luka je moj najboljši šolski prijatelj. Moja učiteljica je Metka. Med poukom imamo v šoli tudi odmore. Rad igram nogomet. Kosilo v šoli je odlično. V šoli rad tudi ustvarjam.

(Lucas Pikon)

V šoli je učiteljica rekla:« Vzemite delovni zvezek Lili in Bine, matematika. Odprite na strani 24 in 25. Domačo nalogo smo imeli v zvezku za slovenščino. Učiteljica Metka nam je prebrala realistično pripoved. Vmes smo imeli tudi odmore. Pri kosilu smo imeli drugo učiteljico Metko. Ko smo pojedli, smo pospravili razred in odšli v zgornjo učilnico, kjer smo imeli podaljšano bivanje.

(Zala Bezljaj)

Všeč mi je, ko se učim. V šolo hodim na Blejsko Dobravo, v drugi razred. V šoli se pri matematiki učimo dele celote. Po pouku gremo v podaljšano bivanje. Pouk se začne ob 8. 20 uri. V razredu nas je 18. Ob pol enih imamo kosilo. V podaljšanem bivanju gremo ven.

(Daša Zima)

Ime mi je Kain. Hodim v šolo in tam se imam dobro. Ko pridem domov, »grem na telefon«. V šoli imam matematiko in angleščino. Po pouku grem domov. Naredim nalogo.

(Kain Jakopič)

Moja šola je zelo velika. Ima 12 prostorov. Na šoli je veliko učiteljic. Moja učiteljica je Metka. Pred šolo imamo igrišče in igrala. Rada hodim v šolo. V šoli imamo tudi gasilske vaje z gospo Ivanko. Najrajši imam likovni pouk. Na stenah naše šole je veliko sliki, ki smo jih narisali pri likovni.

(Miša Medja)

Jaz, Tinkara, imam najboljše učiteljice. Zelo rada hodim v šolo. Vedno se igravam z Emo in Zalo. V šoli se učimo nove stvari. V šoli imamo tudi telovadnico. Radi rišemo in pojemo. Zunaj pa gugamo in mečemo listje. Rada imam svoje učiteljice.

(Tinkara Zorman)

BEREMO IN PIŠEMO PRAVLJICE

V 2. B SMO BRALI PRAVLJICE. ODLOČILI SMO SE, DA TUDI O NAŠI ŠOLI NAPIŠEMO PRAVLJICE.

Nekoč je obstajala šola, v kateri so živeli učenci. Učenci so zelo poslušali. Tam je delala učiteljica in učenci so zelo ubogali. Pod zemljo pa je živel škrat. Otroci so gledali, kje je.

(Mia, 2. b)

Nekega dne, ko je bil božič, se je v naši šoli zgodilo to: pojavilo se je sedem prijaznih škratov, potem so bile še tri čarovnice in potem se je prikazal še črn zmaj. Škratje in vile so združili moči in skupaj so ga premagali. Na koncu so bili vsi srečni.

(Jaka, 2. b)

Nekega dne je bil deček, ime mu je bilo Maks. Hodil je v šolo in imel je 8 let. Hodil je v 2. razred. Ta šola je bila čarobna, vsi so imeli moči. Eni so imeli ogenj, eni vodo in eni led. Maksova moč je bila, da je imel zrak. Maks je pazil, da je vreme lepo. Odpihnil je oblake. Vsi so bili veseli in šli so na morje.

(Džejan, 2. b)

Nekoč je bila šola. To ni bila navadna šola, ampak čarobna. V vsakem razredu je bila čarobna tabla, lahko si si zaželel vse, kar si hotel. Jaz sem si zaželel Pokemon karte in lepo vreme. In vsi smo bili srečni.

(Mai, 2. b)

Nekoč je bila šola, a ta šola ni bila navadna. Ko je bila leta 1702 narejena, so bile tekočine rožnate, otroci so izginjali, pojavile so čarovnice. Tudi palčki so se pojavili. Enemu palčku je bilo ime Zlobko. In živeli so do konca svojih dni.

(Oskar, 2. b)

Enkrat je bila ena deklica. Imela je rada šolo, zato ji je učiteljica dala najboljše naloge. Šolo je imela rada tudi zato, ker so bili notri škrati.

(Una, 2. b)

V našo šoli so škratje, ki vsakemu izpolnijo samo 1 željo. Jaz sem si zaželela nove barvice. Z njimi sem risala in pisala. Te barvice so bile čarobne. Ko sem ukazala, da se razvrstijo od rožnate do zlate, so to storile. Potem je 1 barvica izginila. Pa smo jo našli in živeli srečno.

(Sara, 2. b)

Pred našo šolo je avto, a to ni navaden avto. To je Ježkov avto. Ta zabava otroke tako, da se lahko igrajo cel dan. Nekega dne pa avta ni bilo pred šolo, zato so otroci šli na šolsko igrišče. Videli so, da se je vozil po igrišču in spet so se lahko igrali. Nato so vsi živeli do konca svojih dni.

(Gabrijel, 2. b)

Šola je dobra in vesela. Šola je čarobna in učilnica je čarobna. Naloge so mi všeč.

(Gaber, 2. b)

Za devetimi gorami je živel klovn. Klovn je živel v šoli, bil je čaroben. Učenci so ga iskali, ampak ga niso našli, ker je bil čaroben. Ampak učenci so bili zelo tihi. Klovn ima zelo čarobno moč, da se je lahko teleportiral. Ampak otroci so ga našli in so ga spoznali. Bil je zelo prijazen. Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

(Liam, 2. b)

Nekoč je bila ena velika šola. Pred šolo so prihajali čudežni letéči avti. In ko si prišel noter v šolo, je bila tako lepa, da so vsi videli, kako čarobna šola je to. Bila je tako lepa in učenci so bili tako pridni, da so vsi hoteli delati v tej šoli. Vsi so imeli radi tako lepo šolo. A noter je bil en velik ogromen zmaj, a otroci so ga bili veseli, saj so ga lahko vsi božali. Zmaj je bil vesel in kot en klovn, bil je tako prijazen. Vsi so bili veseli in tako pridni, da so bili zlati. In veliko so brali.

(Alin, 2. b)

V naši šoli so začele izginjati stvari. Ugotovili smo, da to delajo učenci iz 9.a. Ampak smo potem ugotovili, da to niso učenci iz 9.a, pač pa pravljična bitja čarovnica, škratje in velikan. Ravnatelj jih je videl (ja, v naši šoli je ravnatelj). Potem smo jih vrnil v knjigo. 9.a je bil zelo vesel, ker jih niso več imeli za lopove. To je konec.

(Zana, 2. b)

Enkrat so ljudje zgradili šolo. Leta in leta so jo uporabljali, ampak nekoč so šolo zapustili. Bila je stara in grda. Prišle so živali in se vselile. Preno-vile so šolo in živele so srečno do konca svojih dni.

(Iman, 2. b)

Pred davnimi časi so delali šolo. Zgradili so jo pred 2004. Ta šola je bila nevzdržljiva, zato so jo zaprli. Otroci so bili žalostni. Stemnilo se je in vsi meščani so šli spat. Naenkrat so se vsi zbudili. Otroci so šli pogledat šolo. Šola je bila čisto urejena. Videli so čarovnijo. Ujeli so čarodeja, zelo je bil prijazen. In živeli so srečno do konca svojih dni.

(Ismar, 2. b)

Včasih pridejo čaravnice in čisto vse razmečejo. Potem hitro to pospravijo čistilke. Ko čistilke spet lahko vidijo, gredo pogledat naokoli. In vidijo nekaj in gredo bolj natančno pogledat. Videle so čarovnico. Potem so šle pogledat še drugam in so videle še dva škrata, ki sta hitro pobegnila. Tudi čarovnica je pobegnila in potem ni nikoli več noben prišel.

(Tian, 2. b)

Pred devetimi gorami stoji šola. Zgradila se je takole okrog 1040. V njej so živeli škratje, ki so nagajali.

(Kris Naj, 2. b)

Nekoč je bil čarovnik Peter, ki je ustanovil čarobno šolo. Ta šola je bila posebna. Pred vhodom so bili škropilniki. V njih so bile čarobne tekočine. Z njimi so bili učenci zelo pridni. Učiteljica je učence učila uroke. Dva učenca Emin in Tian sta se začarala v žabi. Učiteljica ju je rešila, ampak ju je začarala v punci. Učenec Oskar ju je začaral v mizo. Učenec Alin pa spremenil v torbo. Ampak učiteljica Tina je našla rešitev. Spremenila ju je nazaj v fanta, zato so živeli normalno kot prej do konca svojih dni. Konec.

(Emin, 2. b)

V šoli je čarobna učilnica in te uči, da dobiš velike možgane. Vse učilnice imajo moč in dajo večje možgane. Jaz sem šel v to šolo in sem dobil moči. Vsi smo dobili možgane in vsi smo dobri.

(Emre Džan, 2. b)

Nekoč je živela morska deklica, a to ni bila navadna deklica, ta morska deklica je živela v šoli. A ta šola ni bila navadna šola.

(Irina, 2. b)

ŠOLSKI ŠKRAT

Nekoč je živel šolski škrat. Ta škrat ni bil navaden škrat. Bil je nekaj posebnega, saj je bil tako majhen, da je lahko šel skozi zračnike in tako naprej. Nekega dne je začel pogrešati otroke. Preselil se je v šolo. Tam je opazoval večje in manjše otroke. Naslednji dan je šel v eno izmed učilnic in jih opazoval; nekaterim je šla matematika bolje, nekaterim pa je šla bolje slovenščina.

Po koncu ure je poskušal risati in je narisal smeškota. Naslednji dan je prišla učiteljica v razred in je opazila test s smeškom. Rekla je, da bo tisti, ki je to narisal, genij.

(Matija, 2. b)

ČUDEŽNA ŠOLA

Nekoč je bila ena šola. Tam je bilo veliko otrok. Imeli so pouk. Potem je na igrišče prišel velikan. In je rekel velikan: »Imate kaj za pojest?« Otroci so rekli: »Imamo!« In je rekel velikan: »Potem pa mi dajte hrano!« In živeli so skupaj do konca svojih dni, saj so ugotovili, da je velikan prijazen.

(Majid, 2.b)

KAJ BI BIL, ČE BI BIL

S pikapolonicami smo se pogovarjali o živalih in pogovor je zašel na temo, kaj bi bili otroci, če bi bili lahko katerakoli žival na svetu. V nadaljevanju si lahko preberete njihove izvirne odgovore s priloženimi ilustracijami:

Muca – Ker pije mleko in ji je udobno v stanovanju. Ker maha z repom in je vedno vesela ter daje poljubčke.

(Ema, 1. a)

MIA

Pes – Ker bi hodila na sprehode in se igrala z žogo. Ker bi imela lepo posodico za hrano in pijačo in bi me vedno vsi božali.

(Mia Elena, 1. a)

ANELA, 1.A

Metulj – Ker znajo leteti in ponoči letajo okoli hiše. Ker imajo svetleča krila lepih barv in sedijo na rožicah.

(Anela, 1. a)

Srnica – Ker so luškane, imajo rjavo dlako s pikami. Ponoči bi hodila po gozdu, jedla in ljudje bi me božali. Prišla bi do vrta in posmukala jagode.

(Irina, 1. a)

IRINA, 1.A

TAJA, 1.A

Leopard – Ker je hiter kot strela. Je rumen s črnimi pikami, puhast in ima ostre zobe. Lahko te celega pogrize.

(Taja, 1. a)

Pes – Ker je hiter, ima ostre zobe in kremplje. Vsi ga božajo po trebuhu in to bi mi bilo všeč. Če bi bil pes, bi čuval hišo in hodil na sprehode.

(Žan, 1. a)

ŽAN, 1.A

Metulj – Ker ima krila in lahko leti. Poletela bi na travnik, na rožice, sedela na soncu in nabirala cvetni prah.

(Tara, 1.a)

Slon – Ker ima rilec in lahko z njim pije vodo in se umiva. Lahko hodi po vodi in se poškopri, ko mu je vroče. Z velikimi ušesi bi poletel kot avion.

(Cristian, 1.a)

Gepard – Ker je zelo hiter. Lovil bi živali in spal na drevesih. Gepard bi bil, ker ima lep kožuh.

(Pavle, 1. a)

Muca – Ker so hitre in imajo ostre zobe. In zato, ker mijavkajo. Živela bi v hiši, mijavkala in praskala po kavču. Če bi me kdo kregal, bi opraskala še njega. Ampak ne preveč.

(Nuša, 1. a)

Sova – Ker vidi zelo dobro ponoči in lovi z močnimi kremplji. Ker zelo dobro sliši in ima velike oči ter oster kljun. Živel bi v gozdu in se hranil z ribami.

(Amal, 1. a)

Zmaj – Ker bruha ogenj, lovi ribe in ljudi. Če bi bil zmaj, bi vse jedel. Tudi sove.

(Ali, 1. a)

Orel – Ker lovi črve, visoko leta in dobro vidi. Ima poster kljun. Če bi bil orel, bi poletel na streho naše hiše.

(Nejc 1. a)

Panda – Ker je mehka in se valja po tleh ter se igra. Jedla bi bambus in živela v gozdu, kjer so druge pande in veliko bambusa. Na obisk bi povabila še druge živali.

(Ellena, 1. a)

Mačji panda – Ker dobro pleza, je puhast, ima ostre kremplje in je luštkan. Živel bi v hiši in imel svoje stanovanje z drevesi, kjer bi spal. Jedel bi meso in kaj sladkega ter pil Coca-Colo.

(Aleksander, 1. a)

Lastovka – ker leti in je črve. Pozimi bi odletel v tople kraje in nazaj bi priletel spomladi. Živel bi v gnezdu na drevesu z mačjim pando.

(Maks, 1. a)

Zajček – Ker lahko visoko skače in ima lepa ušesa. Živela bi v gozdu, jedla korenje in se bala medveda in lisice.

(Alina, 1. a)

Kenguru – Ker zelo visoko skače in je hiter. Lovijo ga lovci in on jim uide. Ko bi bil majhen, bi živel v mamičini vreči.

(Nai, 1. a)

Ptica – Ker imam rad ptice. Ker letijo. Skakal bi z dreves in poletel v tople kraje pozimi. Tam bi se igral s prijatelji.

(Adian, 1. a)

ADIAN, 1.A

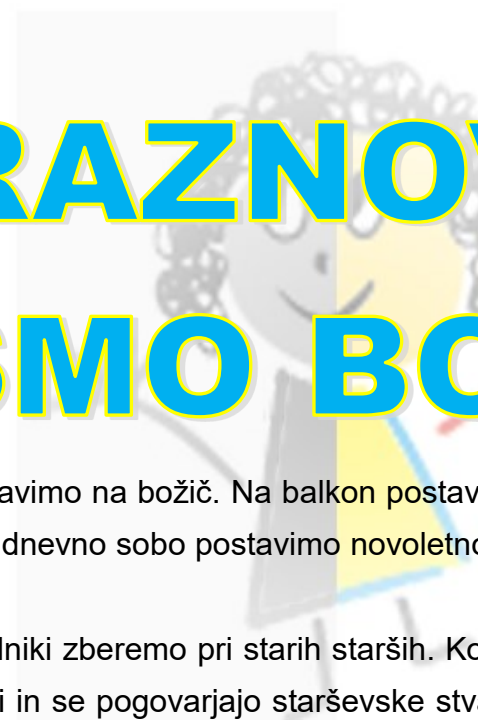

ZIMSKE POČITNICE

Počitnice sem preživela doma. Ni mi bilo dolgčas. V torek, 20. 2. sem praznovala rojstni dan. Z mano so se poveselili starši, sošolke in prijatelji. Dobila sem veliko lepih daril, najbolj pa mi je bilo vseč darilo od staršev, saj so mi podarili nove rolerje.

Med počitnicami je bilo nekaj lepega vremena in takrat smo se odpravili na sprehod v gozd. Uspelo se mi je tudi rolati. Konec tedna je bilo slabo vreme, zato me je ata peljal na kopanje v Hotel Špik. Vsak dan sem seveda brala tudi knjigo Nimin otok in se malo učila. Bile so dobre počitnice, če pa bi bilo še kaj snega bi bile še boljše.

(Ema Mulalić, 4. a)

PRAZNOVALI SMO BOŽIČ

Pri nas doma se že prej pripravimo na božič. Na balkon postavimo jelenčke z darili. Drevo in balkonsko ograjo okrasimo z lučkami. V dnevno sobo postavimo novoletno jelko. Okrasimo jo z lučkami in novoletnimi okraski.

Na božični večer se vsi sorodniki zberemo pri starih starših. Ko pridem v jedilnico, diši po samih dobrotah. Starši se posedejo k mizi in se pogovarjajo starševske stvari. Neža, Nejc, Kristina, Marko in jaz se igramo šolo, Človek ne jezi se in detektive. Kmalu se vsi posedemo za mizo in začnemo z večerjo. Na mizi je pečenka s krompirjem, biftek in francoska solata. Najraje imam biftek, namazan na popečen toast. Po večerji pride še nekaj boljšega in sladkega. To je potica. Moja stara mama jo naredi sama. Zelo je okusna.

Po večerji se gremo otroci spet igrat, starši pa pospravijo mizo in pomijejo posodo. Ko je delo opravljeno, se vsi zberemo in se posvetimo božičkovim darilom, ki jih je pustil za nas. Vedno smo zadovoljni z darili. Pozno zvečer se odpravimo domov.

Ko doma vstopimo v dnevno sobo, pod novoletno jelko zagledamo še ena božičkova darila.

Božični večeri so mi zelo všeč, še posebej pa darila.

(Ajda Potočnik, 5. b)

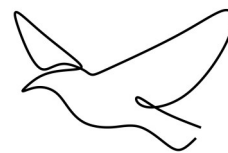
LEBDEL(-A) SEM

Šla se na obisk k Lebdivkam, preverit, če lahko lebdim. Lepo so me sprejele in res sem lebdela. Bilo je zabavno. Vendar sem lebdela samo za sekundo in nato BUM pristala z glavo na tleh. V postelji sem ležala dva dni. Zame so skrbele kot za lastnega otroka. Ko sem bila bolje smo šle ven, se igrale s pingvini in se celo obmetavale s snegom. Kmalu pa sem morala domov. Šele takrat sem na telefonu opazila, da imam 595 sporočil. OJOJ! Brala sem jih cel dan, ko sem prejel klic Lebdivk. Želele so me obiskati. Seveda, kar pridite. Jih čakam in čakam, njih od nikjer. Seveda, če so se pa izgubile.

(Hanan Zukič, 4. a)

Prišla sem do doma Lebdivk, ki so me veselo povabile noter. Sem se jih pa zelo bala, ker jih nisem poznala in nisem vedela ali jim lahko zaupam. Vprašala sem jih, če mi ne bodo naredile nič hudega in, če so one tiste, ki naredijo, da ljudje lebdijo? Presenečeno se me opazovale in mi zatrdile, da je lebdenje zabavno in da lahko poskusimo. Malo sem razmišljala in le odgovorila, da bi pa mogoče poskusila. Lebdivki Miki in Kimi sta pričarali čarovnijo, ki me je pričela počasi dvigovati. Najprej me je bilo zelo strah, zato sem zaprla oči. Potem pa sem le videla, da ni nič strašnega. Juhuhuuu! Sem zavpila. Lebdim. Lebdenje pa res ni tako strašno, kot vsi v gozdu pripovedujejo. Čas je, da vsem v gozdu povem, da so Lebdivke v resnici zelo prijazne male živalce. In tako sem spoznala, kaj vse lahko ljudje ali živali rečejo, ne da bi to z lastnimi očmi videli.

(Emy Afifi, 4. a)

Bil je večer in v postelji sem za bralno značko brala knjigo Kosovirja na leteči žlici. Bila sem že zelo utrujena in sem malo zadremala. Sanjala sem, da sem imela čarobno žlico in z njo lebdela nad oblaki. Raziskovala sem nebo, oblake in bila čisto bližju sonca. Srečala sem prijateljico Iso, ki je tudi imela letečo žlico. Skupaj sva leteli skozi oblake, se lovili in zabavali. Naenkrat je zagrmelo in moja žlica je padla na tla. Prebudila sem se in ugotovila, da so bile to samo sanje. Bilo bi dobro, da bi se sanje kdaj uresničile.

(Ema Mulalić, 4. a)

S prijateljico sem se pogovarjala o Lebdivkah. Rekla mi je, da so Lebdivke zlobne. Tega nisem verjela, zato sem se odpravila k njim. Šla sem v gozd. Kar naenkrat se je pred mano pojavila piramida, v njej pa so živele Lebdivke. Ubranile so me pred napadom divjih zveri. Kako? Tako, da sem lebdela. Zveri so se ustrašile lebdeče punce in so zbežale. Lebdivke pa so me povabile na sladoled. Mmmm, kako je bil okusen. Pokazale so mi pot iz gozda in se poslovile. Doma sem prijateljici povedala, da so zelo prijazne.

(Lori Medja, 4. a)

Pred nekaj tedni sem jaz, Aneja iz 4.a, lebdela. Vas zanima kako? No pa vam povem. Začelo se je, ko mi je prijateljica rekla: »Lebdela sem«. In potem sem dobila idejo. Hotela sem lebdeti tudi sama. Vse sem poskusila, vendar brez uspeha. Sem skakala s stola tako, da me nekdo dvigne. NIČ. Pa mi reče sestra, naj se obesim na poograd, ker je visok. In veste, kaj? Uspelo mi je. Za trenutek se lebdela malo nad tlemi.

(Aneja Čehajić, 4.a)

Bil je december in začel je padati sneg. Sneženje ni prenehalo dokler nisem stopil z balkona na sneg. Kar naenkrat se je sneg čudežno dvignil. Bil je previsoko, zato sem stopil po očetovo lestev. Ravno ko sem priplezal do vrha in skoraj stopil na sneg, se je v trenutku dvignil še višje. Pod njega sem dal klimo, ker ima rad mraz in res se je spustil. Hitro sem skočil nanj in ga zajahal. Odletela sva v neznano. Tako sem iz zraka opazoval deželo in lebdel.

(Maks Richter, 4.a)

^vČAROBNA KRONICA

1. c BELA KAČA S KRONICO ČE BI IMEL(-A) ČAROBNO KRONICO ...

Čarobno kronico sem dala v omaro. Nato je prišel ropar in jo ukradel. Jaz sem vedela, kje se ropar skriva in sem mu vzela kronico nazaj. Razmišljala sem, kam bi jo potem skrila. Domislila sem se, da bi jo dala v skrinjo, da bi imela veliko denarja. Z njim bi si kupila petdeset sladoleđov.

(Nena)

Če bi našla en drobižek, bi dala kronico med drobiž in dobila bi veliko denarja. Mami bi bila vesela, ker bi lahko kupila veliko stvari, tudi novo hišo in zame veliko igračk. Rada se igram s pliškoti.

(Vita)

Kronico bi dal med pliškote. Nanje bi vrgel velikega medveda, da mi kronice nihče ne bi mogel vzeti. Če bi kam šel, bi jo vzal s sabo, da mi je ne bi vzal ropar. Enkrat bi jo prodal in kupil motor.

(Jaka)

Čarobno kronico bi dal v hranilnik, zato da bi dobil čim več denarja. Z njim bi si kupil motor, ribiško palico, hišo. Zelo bi jo čuval. Spravil bi jo v škatlo. Pobarval bi jo z belo, da je ne bi nihče opazil.

(Aljaž)

Čarobno kronico bi dal v predal. Če bi mi jo bratranec vzela, bi ga jaz lovil. Dobil bi jo nazaj in bil bi največji heroj. Potem bi jo dal med sličice, da mi jih v albumu ne bi nikoli zmanjkalo.

(Erik)

Jaz bi se s kronico igrala. Dala bi jo na glavo. Vsak dan bi jo vprašala, kaj se greva igrati. Šli bi tja, kamor bi kronica želela. Kronica bi mi začarala vse, kar bi želela.

(Lina)

Čarobno kronico bi dal v skrinjo denarja, da bi ga nastalo še več. Če bi ropar prišel ropat, bi denarja še ostalo. Kupil bi si lahko devetindvajset Pokemon sličic, devet vreč bonbonov in male opice.

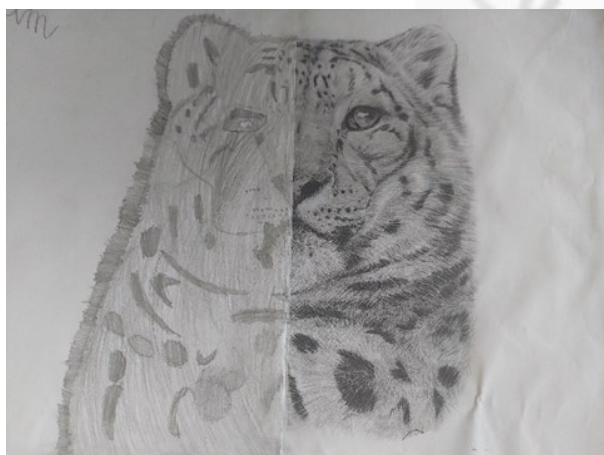
(Oskar)

Čarobno kronico bi dal med knjige, da bi bral. Vsak dan. Zanimajo me zelene in modre knjige. Ne vem, kaj piše notri, ker jih še nisem bral. Bral sem rdečo in rumeno.

(Tevž)

Jaz bi čarobno kronico dal h kravam, da bi jih bilo še več in da bi bile zdrave. Gnal bi jih na pašo in jih hranil. Imel bi veliko mleka. Imel bi cike, sivke, črne in rjave krave.

(Mark)

(SLIKA: Ana Klinar, 3. b)

Čarobno kronico bi dal v skrinjo z zamrznjeno hrano. Nikoli je ne bi zmanjkalo. To hrano bi potem jedel z atijem in mamico. Najraje imam meso.

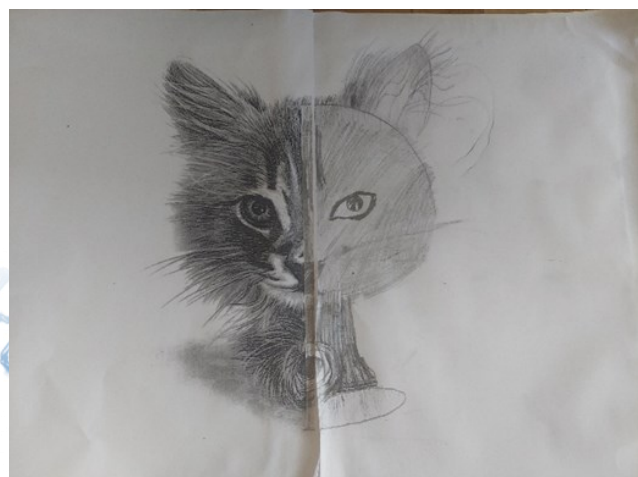
(Žan)

Jaz bi kronico dala v posteljo med pliškote, da mi jih nikoli ne bi zmanjkalo. Moj najljubši je pingvinček. S pliškoti bi se vsak dan igrala, da ne bi porabili preveč elektrike in da je ne bi zmanjkalo za stvari, ki so pomembne. Kronice ne bi nikomur posodila.

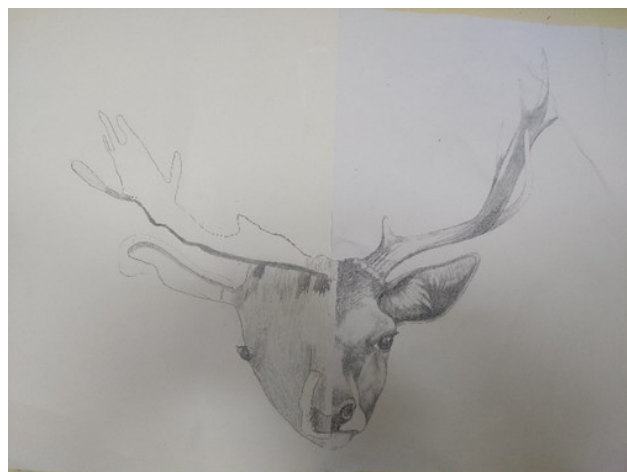
(Elina)

(SLIKA: Martin Strle, 3. b)

(SLIKA: Hana Musaj, 3. b)

(SLIKA: Naja Avdić, 3. b)

NENEVADNE ZGODBE

NENEVADNE ZAGODBE, KI SO NASTALE PRI SKUPINSKE DELU V 5. RAZREDU

SNEŽAK

Nekega dne je zapadlo veliko snega. Otroci so se odločili narediti snežaka.

Snežaka so gradili celi dve uri. In bil je res grozozanski. Začelo pa se je mračiti in morali so domov. Ponoči, ko so otroci spal, pa se je snežak tiho premikal. Zjutraj, ko so se otroci zbudili, so ugotovili, da snežaka ni. Medtem je snežak že bil v mestu. Prebivalci mesta so bili začudeni, ko so zagledali snežaka, ki se premika. Niso mogli verjeti svojim očem. Otroci so šli takoj v iskalno akcijo. Nekateri so menili, da se je zaradi sonca že stopil. Snežak pa je koral po mestu in spraševal, kod naj gre, da bo prišel do Stankove ulice. Tam naj bi živel njegov prijatelj Kragi. Otroci so med tem prišli v bolnico in spraševali, če je pri njih mogoče kakšen snežak. Čuvajo bolnice so mu ga zelo natančno opisali. Povedali so, da ima moder nos, črna usta, zelen plašč in roza kapo. Čuvaj je bil začuden in o snežaku ni vedel ničesar.

Rekel jim je le, da se snežak ne more znajti v mestu, saj nima možganov

(Emma, Maid, Ivan, Bojan in Žiga, 5. a)

GOSPOD V ČRNI OBLEKI

Nekoč je živel družina, ki je prebivala v gozdu. Gozd je bil zelo gost in večinoma je bila tam tema.

V gozdu je živel gospod v črni obleki. Imel pa je rdeče oči. Nekega dne pa je v bližino hiše prišel tujec. Približal se je hiši in zaslišal nenavadne glasove. Potrkal je na vrata. Gospod je odprl vrata in ga povabil v hišo. Postregel mu je čaj in piškote. V piškotih pa je bil strup. Tujec je takoj zaspal. In sanjal, da je vse okoli njega oživel. Sanje so bile res strašljive, saj so se dogajale same nenavadne stvari. V tem svetu je ostal kar celih 15 let. Ko se je po petnajstih letih prebil, je ugotovil, da se je spremenil v volkodlaka. Odpravil se je domov in ugriznil vse brate. Vsi so se takoj spremenili v volkodlake. Skupaj so se preselili v čarobni gozd, ki je imel lep travnik in jezero.

Imeli so lepo življenje. Legenda pa pravi, da gospod v črni obleki še vedno živi v svoji hišici in čaka nove obiskovalce.

(Lina, Taja, Matevž, Matej, Amar in Enej, 5. a)

VZPON NA TRIGLAV

Starejša ženska je dobila idejo, da bi se povzpela na Triglav. Odpravila se je že ob 4. uri zjutraj.

Do vznožja triglava se je odpeljala z avtom. A glej ga zlomka, ko izstopi iz avtomobila in naredi dva koraka, jo zbije turistični avtobus. Pobere se in ugotovi, da njena proteza ni več uporabna. Odkoraka najprej. Postala je lačna in se je odločila, da bo nekaj pojedla. Takrat pa v ozadju zasliši: «Tap, tap, tap, tap.» Obrne se in zagleda rakuna. Ustrašila se je za svojo malico. Hitro je vzela dežnik in ga udari po glavi. Raku pa se je močno razjezil in jo napadel. Hitro je vstala in pričela teči, a rakun seveda za njo. Teče in teče in že misli, da je na Triglavu. Takrat pa mimo pride turist in ji pove, da je na Malem Triglavu. Vesela ženska, je takrat postala žalostna. Zvila se je v čevap in se spustila z Malega Triglava. BUM! Pristala je na železniški progi. Takrat je mimo pripeljal vlak in jo je povozil. Kot po čudežu, se ji ni zgodilo nič. Vstala je in pot nadaljevala v Završnico. Tja se je odpravila, da bi videla medveda. Vedela je, da ga imajo v kletki ob restavraciji. In res kmalu je že bila v Završnici pri medvedu. Pogumno je stopila v kletko. Medvedu je povedala, da rabi njegovo pomoč. Ta je bil dobre volje in ji je rekel, da ji bo seveda pomagal. Prosila ga je, če ga lahko zajaha. Medved se je sklonil in vesela ženska se je skobacala nanj. Rekla je: «Galop.» Medved jo je odnesel v Mcdonalds na čiken nogce in big mack. Bila je lačna in pojedla vse do zadnje drobtinice. Zahvalila se je medvedu in ga poljubila na lice. Medved ji je poljub vrnil.

Odšla je domov in zaspala. Zjutraj se je zbudila in pričela brati 24ur novice. Zagledala je naslov: **162 letnica z rakunom na Malem Triglavu**. Bila je vesela, da o njej celo pišejo v časopisu.

(Tina, Shamil, Tristan, Ema, Lana in Klara, 5. a)

(SLIKA: Ajda Potočnik, 5. b)

VAŽIČ JEŽ Svetlana Makarovič

Jaz sem jež, ti pa ne,
jaz pa bodem, ti pa ne,
vsak se me boji prijeti-
tebe pa nobeden!

Jaz sem jež, ti pa ne,
nosim hruško, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
pa je nisi vreden!

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bil bi jež,
da lahko bi v klobčič zvit
po bregu se kotalil.

Jaz sem jež, ti pa ne,
Imam bodice, ti pa ne,
Vsak te pes lahko pograbi,
mene pa nobeden

Tako so važiču ježu pisali učenci 5.b :

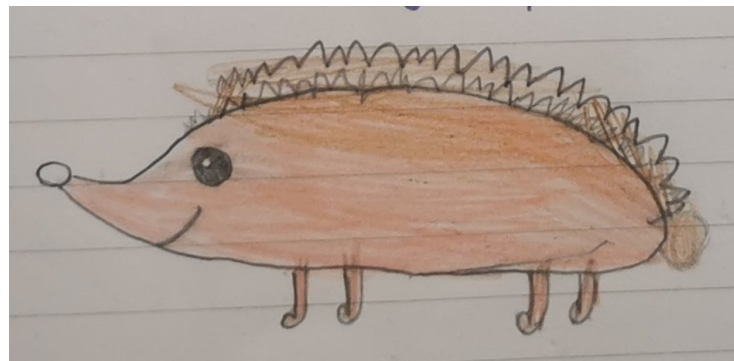
Dragi jež!

Živali so mi povedale, da se zelo važiš. Zaradi tega sem ti napisal tole pismo. Važiti se ni lepo. Če še ne veš, tistega, ki se važi nihče ne mara. S takim obnašanjem ne boš imel nobenega prijatelja. Tudi pomagati ti ne bo nihče.

Tudi opravljati druge ni lepo. Opozarjam te, da prenehaj s takim obnašanjem. Če ne boš prenehal, bom naročil našemu psu, naj se nate polula.

Lepo te pozdravljam.

Jaka Rogina 5. b

(SLIKA: Tinkara Mišič, 5. b)

Živjo, stari prijatelj jež!

Pišem ti, da ti povem, da tvoje vedenje ni lepo. Malo razmisli, ali res hočeš izgubiti vse svoje prijatelje.

Če se hočeš pogovoriti, pridi k meni na sok.

Lep pozdrav.

Lara Pavlović 5.b

Spoštovani važič jež!

Zelo nevljudno od tebe je, da si tako nespoštljiv do drugih. Si se pa zelo dobro opisal. Kje pa si dobil navdih za vse to? Zdaj pa še slikca zate.

Piši mi kaj in lepo se imej!

Lep pozdrav.

Tinkara Mišič 5.b

ŠTEVILSKKE ZGODBE

UČENCI 1. B RAZREDA SO NAPISALI NEKAJ ZGODB, KATERIH GLAVNO VLOGO IGRAJO ŠTEVILKE.

ENA

DANES ZJUTRAJ SEM ZA ZAJTRK POJEDLA EN KOS KRUHA Z ENO REZINO SIRA. POTEM SEM SPILA EN KOZAREC VODE. VZELA SEM ENO VREČKO IN ODŠLA NA EN SPREHOD V GOZD. NA SPREHODU SEM NAŠLA EN KOSTANJ, ENO GOBO IN EN STORŽ. NENADOMA SEM NEKAJ ZASLIŠALA. NA DREVESU SEM VIDELA PLEZATI ENO VEVERICO. ODŠLA SEM DOMOV IN NA POTI SREČALA ENO DOBRO PRIJATELJICO. BIL JE EN ZELO LEP DAN.

(STANKA)

DVE

KO SEM BIL STAR DVE LETI, MI JE MAMICA SPEKLA DVE TORTI. NA VSAKI JE BILA ENA SVEČKA.

(JAN, 1. B)

TRI

SREČALI SO SE TRIJE LOVCI. LOVILI SO TRI MEDVEDE. USTRELILI SO TRI MEDVEDE.

(LUCAS, 1. B)

SESTRICA JE NAŠLA TRI MUCKE. PUSTILA JIH JE NA VRTU, DA SO SE IGRALI.

(INAYA, 1. B)

3

3 LOVCI SO SREČALI 3 MEDVEDE. ZAČELI SO LOVITI 3 MEDVEDE. ZAČELI SO LOVITI 3 MEDVEDE. ULOVILI SO VSE 3 MEDVEDE. VSI SKUPAJ SO POJEDLI 3 KOSE KRUHA IN NAREDILI 3 POČEPE.

KONEC ZGODBE.

(MIA, 1. B)

ŠTIRI

ZUNAJ SO SE IGRALI ŠTIRJE MEDVEDI. PO-DAJALI SO SI ŠTIRI ŽOGE.

(ALEA, 1. B)

PET

BILO JE PET LOVCEV. SREČALI SO SE V GOZDU Z LEVOM. LEV JE POJEDEL PET LOVCEV.

(ZOJA, 1. B)

ŠEST

VSAKIČ, KO MEČEM KOCKO, VRŽEM ŠEST.
VEDNO ZMAGAM.

(ALEX, 1. B)

V GOZDU JE BILO ŠEST ZAJČKOV. HODILI
SO DRUG ZA DRUGIM. SREČALI SO LOVCA
IN UŠLI.

(GAL, 1. B)

ŠEST MUCKOV JE ODŠLO NA VRT. PRIŠLA
JE SESTRICA IN JIH ODPELJALA DOMOV
SPAT. (AMELIA GINA, 1. B)

STAR SEM ŠEST LET. ZA ROJSTNI DAN SEM
DOBIL GARAŽO IN AVTO NA DALJINCA. NA
TORTI JE BILA SLIKA GASILCA, POLICAJA IN
REŠEVALCA.

(NIKOLAS, 1. B)

BILO JE ŠEST KRUHOV. KUPEC JE KUPIL
DVA KRUHA. PRIŠEL JE ŠE EDEN IN KUPIL
ŠE EN KRUH.

(NAL, 1. B)

BIL JE EN MALI MEDVEDEK. IMEL JE ROJSTNI
DAN. NA TORTI JE IMEL ŠEST SVEČK IN DO-
BIL JE ŠEST DARIL.

(KALINA, 1. B)

ŠEST MEDVEDOV JE ŠLO NA SPREHOD.
SREČALI SO KUŽKA. SKUPAJ SO SE ZABAVALI
NA SNEGU.

(ALJA, 1. B)

SEDEM

BILO JE SEDEM MEDVEDOV. ŽIVELI SO V
STARI HIŠI V GOZDU. SEDEM MEDVEDOV JE
POJEDLO SEDEM JABOLK. POPILI SO SEDEM
KOZARCEV VODE. ZVEČER SI JE SEDEM
MEDVEDOV ZAŽELELO LAHKO NOČ. ODŠLI
SO SPAT V SEDEM POSTELJ OBLOŽENIH Z
LISTJEM. PONOČI JE SEDEM MEDVEDOV SA-
NJALO SEDEM SANJ. ZJUTRAJ JE PRILETE-
LO SEDEM LETAL. SEDEM MEDVEDOV JE
ODLETELO.

(MARTIN, 1. B)

OSEM

Z OSMIMI PRIJATELJI SMO ODŠLI NA MORJE. V KAMPU SMO POSTAVILI OSEM ŠOTOROV, PRED ŠOTORI PA OSEM STOLOV. KO SMO SEDELI NA OBALI IN OBČUDOVALI SONČNI ZAHOD, SMO V DALJAVI ZAGLEDALI OSEM LADIJ. ZA NJIMI SE JE VILO OSEM ČRT. TO SO BILI VALOVI. V MORJU PRED SABO SMO OPAZILI OSEM RIB. VZELI SMO RIBIŠKE PALICE IN UJELI VSEH TEH OSEM RIB. PRED PRIKOLICO SMO NABRALI OSEM POLEN IN ZAKURILI OGENJ. SPEKLI SMO RIBE IN JIH POJEDLI. BILE SO ZELO OKUSNE.

(URŠKA)

DEVET

DEVET SE JE SPREHAJALA PO GOZDU. ZNOČILO SE JE. DEVET SE JE ULEGLA NA TLA IN ZAČELA PREŠTEVATI ZVEZDE. KO JE PREŠTELA DO DEVET, JE ZASPALA. ZJUTRAJ JO JE PREBUDILO DEVET POSKOČNIH ZAJČKOV IN TOPLO SONCE.

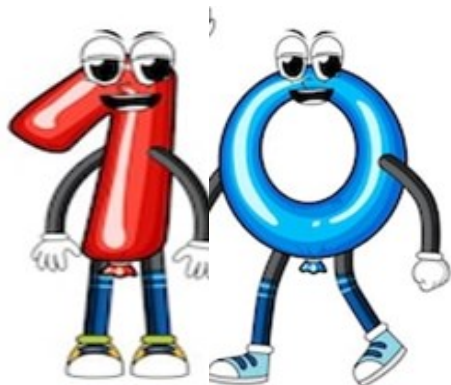
(ATIS)

DESET

DESET AVTOMOBILOV JE ODŠLO TEKMOVAT. ZMAGAL JE ZELEN AVTO. VOZIL GA JE MOJ ATI. ZA NAGRADO JE DOBIL DESET BONBONOV.

(BENJAMIN, 1. B)

ZAJEC IN PES

Prebrali smo ljudsko pravljico, kjer zajec pride k psu čevljarju, ta mu izdelava čevlje, a jih zajec ne plača. V pravljici pes nikoli ne ujame zajca, mi pa smo zapisali, zakaj zajec ni plačal in kaj bi se zgodilo, če bi pes ujel zajca.

Pes teče in teče. Zajec se spotakne ob kamen, pes ga zlahka ujame. Drži ga in čez nekaj časa mu komaj razloži, da mora plačati, a zajec mu spet zbeži. Pes ga komaj spet ujame in hitro pokliče policijo. Ko pride policija, ga odpelje in pes spet v miru naprej izdeluje čevlje.

(Alen, 2. a)

Pes je zajca ujel in ga je odpeljal na policijo. Povedal je, da je zato ukradel čevlje, ker je pozabil denarnico doma.

(Voranc, 2. a)

Zajec ni plačal, ker je pozabil denar doma. Kuža mu je rekel, da ga bo že dobil. Zajec pa je rekel, da ga nikoli ne bo našel. Kuže ga je res našel in mu je rekel, da naj mu da denar in zajec mu je dal denar.

(Melanie, 2. a)

Zajec ni imel denarja in tega pes ni vedel. Ko ga je ujel, sta se pogovarjala in potem mu je zajec plačal. Postala sta prijatelja.

(Aleksi, 2. a)

Zajec ni plačal psu, ker ni imel denarja. Ko ga je ujel, mu je zajec pojasnil, da nima denarja. Nato je na tleh našel 10€ in mu je plačal. Zajca niso več lovili.

(Lara, 2. a)

Zajec ni plačal, ker so bili čevlji zelo dragi. Kuža je tekel za zajcem in zajec se je zaustavil, vrnil mu je čevlje. Ker je zajca zeblo v noge, mu je dal čevlje nazaj. Zajec se je zahvalil in rekel, da so dobri čevlji.

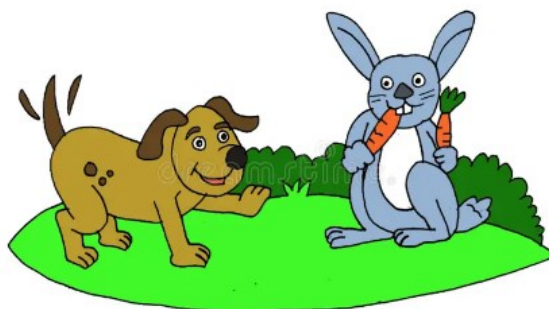
(Elen, 2. a)

Zajec psu ni plačal, ker je bil lopov. Ko ga je pes ujel, je poklical policijo in so ga dali v zapor, saj so izvedeli, da je lopov. V zapor so ga dali za 5 let. Od te daj ni več kradel in je postal prijazen.

(Ajlan, 2. a)

Pes je ujel zajca in ga pripeljal domov. Potem sta se pogovorila za čevlje, kako jih bo plačal. Plačal jih pa ni, ker ni imel denarnice.

(Erin, 2. a)

PREVOZNA SREDSTVA

Prebrali smo pesmico Barčica pesnika Miroslava Košute, kjer je z besedami ponazarjal gibanje barčice, nato smo se tudi sami preizkusili v pisanju pesmi še o drugih prevoznih sredstvih.

VLAK

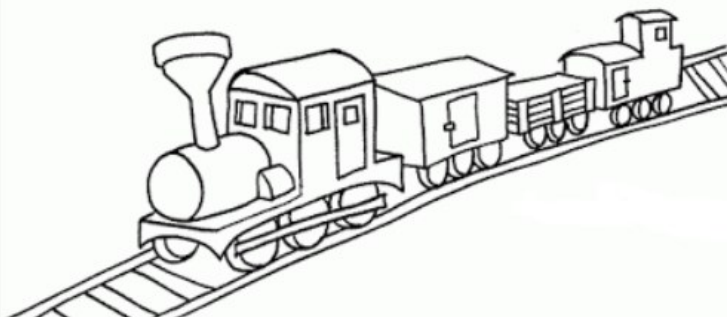
Naš vlak se vozi hitreje, hitreje.

Strojvodja ne vidi pravi čas,
da zavije v pravo smer.

Še jaz nisem vedel ali gremo v pravo smer.

Ampak strojvodja je mojster pravi
in naš hitri vlak v pravo smer spravi.

(Mak, 2. a)

KOLO

Jaz sem se vozil s kolesom pri gorah.

Dež je padal in veter je pihal

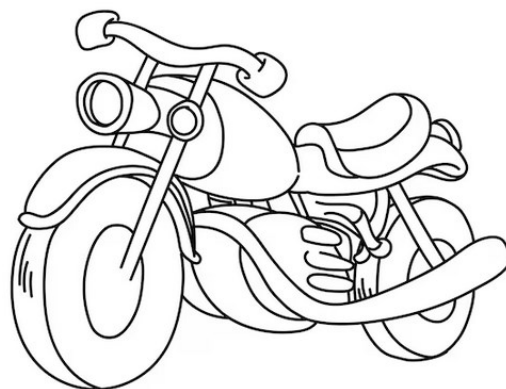
In sem skoraj padel, a sem se ujel.

(Juš, 2. a)

MOTOR

Motor se vozi po cesti in se vozi in vozi,
potem je začelo malo pihati in je pihalo, pihalo.
Potem je začel dež padati in je začelo malo drseti
in je skoraj padel z motorja.

(Elen, 2.a)

AVTO

Avto pelje se po ledu.

Naš avto je zaneslo sem in tja,
sem in tja, sem in tja.

In nas je zaneslo na smreko.

Prišli so gasilci, naš avto so dali dol,
smreko pa požgali.

(Tajra, 2. a)

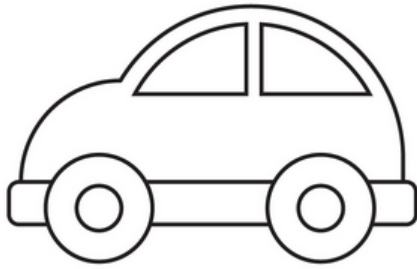

AVTO

Avto se pelje in je bil znak stop.

In avto se je samo peljal, peljal
in peljal in peljal in se zaletel v stavbo.

(Jure, 2. a)

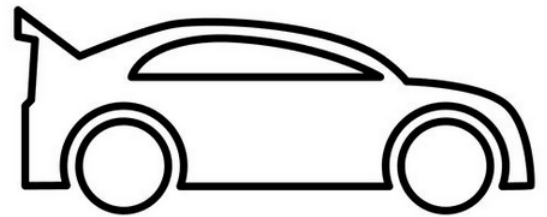

AVTO

Naš avto se vozi, vozi, vozi, vozi in se ustavi.

Rdeča, rumena, zelena, gremo,
varno čez cesto gremo, gremo,
na svoje mesto varno čez cesto,
gremo na svoje mesto.

(Aleks, 2. a)

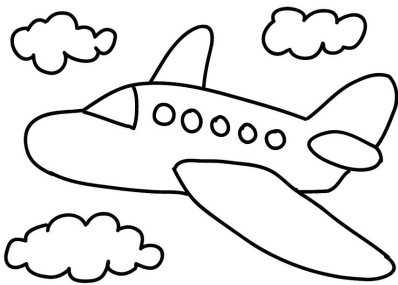

LETALO

Letalo se je dvigalo in dvigalo, vse višje in višje.
Potem je prišel veter in je pihalo več in več in še
več in je letalo migalo levo in desno, da je skoraj
padlo na tla,
ampak ni padlo na tla.

Potem je zapihal največ, da je padlo na tla.

(Elina, 2. a)

AVION

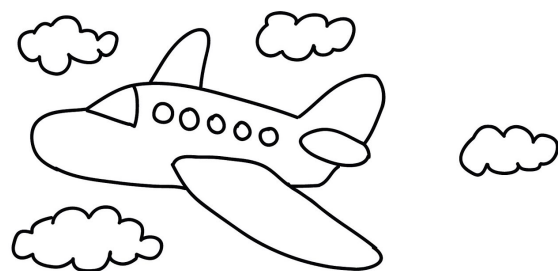
Moj avion se je premikal gor, dol, gor, dol.

Potem so prišle ptice, cik, cak, cik, cak.

Prišel je veter, levo desno, levo desno.

In strmoglavili smo.

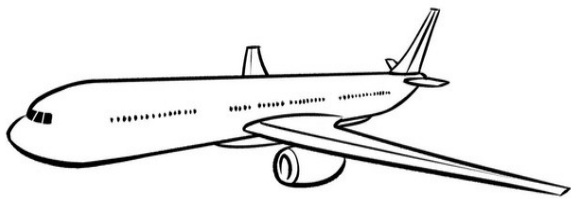
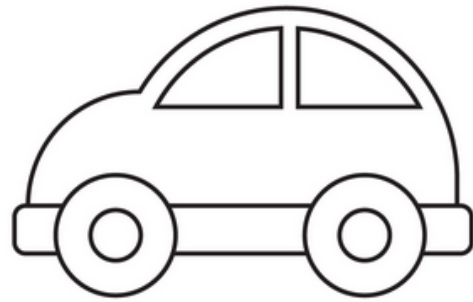
(Lara, 2.a)

AVTO

Avto se pelje po cesti,
Na cesti je poplava.
Avto je zapeljal v vodo,
potem se je premikal gor in dol, gor in dol.
Potem je začela padati toča, nato še sneg.
Avto se je zibal in zibal in zibal,
potem je zapihal veter.

(Jan, 2.a)

AVION

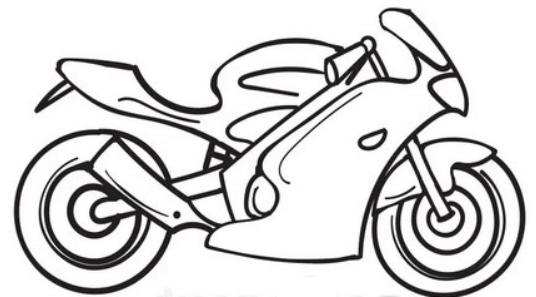
Avion se pelje po zraku do neba.
Tam vidi veliko ptic, ki gredo v tople kraje.
Ko avion pride do postaje,
se odpravijo drugam.

(Vid, 2.a)

MOTOSTRELA

Motor je dirkal po stezi,
vendar bila je zima, na stezi je bil led.
Motorju je zdrsnilo,
peljal se je levo in desno, gor in dol,
tako se je zaletel v steno, da je počil.

(Vornac, 2.a)

ULICA SVOBODE - NADALJEVANJE

Med zimskimi počitnicami sta se ponovno srečala. Bila sta vesela en drugega. Na srečo sta živela zelo blizu. Včasih je Gaj prespal pri Betki. Skupaj sta dočakala božič. Zaželela sta si, da bosta vedno srečno. Okrasila sta novoletno smrečico z angelčki. Na mestu zvezde je bil mlad parček. Bil je res lep božič.

(Nika Zima, 4. a)

Elizabeta je na poti domov obujala spomine. Jokala je, ker ji je bilo zelo hudo. Z Gajem sta spletla posebno vez. Postala sta zelo dobra prijatelja. Ko je Elizabeta prišla domov se je srečala s prijateljico Tino. Povedala ji je, kako se je imela na počitnicah. Zaupala ji je, da je spoznala fanta po imenu Gaj. Opisovala ji je njune dolge sprehode, vožnjo s čolnom in o tem, kakšne skrivnosti sta si zaupala. Z Gajem sta se dogovorila, da se zopet vidita med zimskimi počitnicami. Elizabeta je komaj čakala, da se šola konča.

(Ema Mulalić, 4. a)

Po končanih počitnicah je Elizabeta žalostno odšla domov. Naslednje jutro, je na vrata potrkal poštar. Betka je bila zelo vesela, ker ji je Gaj poslal pismo. V njem jo je spraševal, kako je in ali je vse v redu. Betka je hitro stekla v svojo sobo in se lotila pisanja odgovora. Gaj je že naslednji dan prejel Betkino pismo, v katerem mu je napisala, da je dobro in da ga pogreša. Napisala je tudi, da bo prišla med zimskimi počitnicami. Gaja je pismo zelo razveselilo. Takoj je začel premišljevat, kaj bosta skupaj počela. Nato je vzel list papirja in ji začel pisati o svojih načrtih

(Emy Afifi, 4.a)

Gaj ni želel, da Betka odide domov. Neprestano je jokal in bil zelo žalosten. Mami je dejal, da ne želi iti v šolo. Mama ga je potolažila, da bodo kmalu zimske počitnice in da se bo Elizabeta vrnila. V tistem trenutku se je spomnil, da mora posneti film o Ulici svobode. To je bila njegova ulica. Posnetke je sproti pošiljal Elizabeti, da mu je povedala mnenje. Gaj je bil srečen. Dnevi so minevali, film je bil skoraj dokončan. In že so bile tu zimske počitnice in Betka na poti k njemu.

(Ema Hafurić, 4. a)

KDO JE VZEL DIAMANT?

V časopisu je bil objavljen članek, da je nekdo ukradel največji diamant sveta in da najditelju pripada denarna nagrada v višini 10.000 eurov. Detektivke iz 4.a so se odpravile na delo. Preiskale so diamantni muzej, če so tatovi pustili kakšne sledi. Res so našle stopinje in jim sledile. Vendar so se stopinje končale v morju. Eni izmed detektivk je na obali spodrsnilo in je padla v morje. Tam je globoko na dnu, zagledala ogromen sod. Oblekle so se v potapljaško opravo in šle raziskovat. In res so globoko proti dnu opazile roparja Reksa, kako je skrival diamant. Potuhnile so se in počakale, da je Reks odšel. Potem so diamant vzele in ga odnesle na policijsko postajo. Reksa so ujeli, detektivke pa so prejele visoko denarno nagrado.

(Nika, Lori in Ella, 4. a)

MY FAMILY

My FAMILY

This is Asmir.
He is my dad.
He is tall.
He is tall.

This is Dženesa.
She is my mum.
She is very nice.

This is Anja.
This is me.
I'm smart.

This is Sajra.
She is my sister.
She is small.

This are my hamsters.
Bella and Deji.

This is Tika.
She is my dog.
She is old.

My Family

This is my mom. She's 45 years old. Her name is Alma. She was born in Bosnia.

This is my dad. He's 41 years old. His name is Žiga. He was born in Slovenia.

This is my brother. He's 13 years old. His name is Nej. His hobby is hockey. He likes to play fortnite.

Lena Puc

4a

Anja Čeharič 4.A

My favourite english words

My favourite english word is a ball.

My second favourite english word is Ice cream.

My third favourite word is pink.

Lena Puc
4a

MY FAMILY

Emma

This is Emma
She is my sister
She is 17
She is happy.

Elen

This is Elen
He is my brother
He is 8
He is dangerous.

Ella

This is my
my name Ella
She is 10
She is friendly.

This is Edin
He is my dad
He is 38
He is happy.

FAMILY

Emma
Elen Ella
Edin. Sanela

This is Sanela
She is my mom
She is 38
She is happy.

MY FAMILY

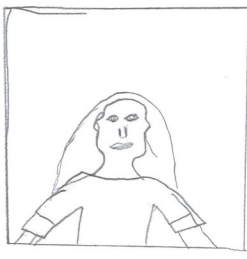

This is Piko.
It is my cat.
It is nice.

This is Kejc.
He is my dad.
He is good.

This is Dasa.
She is my sister.
She is happy.

This is Patricija.
She is my mum.
She is friendly.

Nika Zima

Lisa. G.Z.

MY FAMILY

This is Claudia
she is my mom
she is tall and friendly

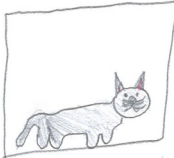
This is Linda
she is my sister
she loves playing
with her toys

This is Gladije
he is my dad
and he is happy

This is Genad
he is my grandad
he is funny

this is Gibi
she is my cat
she is beautiful

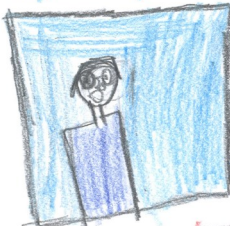
This is Zdenka
she is my grandma
and she is kind

This is Lemir
he is my dad
he is happy.

This is Jelko
he is my grandpa
he is friendly.

This is Ernesa
she is my mom
she is nice.

This is Nafija
she is my grandpa
she is great.

This is Ali
he is my brother
he is dangerous

My family

Biševac 4.A
Adrian

